

זֶה הַסֵּדֵר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ט סִינַי:
ג'תקכח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֵר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ט סִינַי:

סֵדֵר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְי:

לְקוּטֵי תַנְיָנָא

הַתּוֹרָה

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶף לַיּוֹם חֲגֵנוּ (תהלים פ"א):

א כִּי אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי נִבְרָא, שְׂיִהְיֶה לוֹ מִמְּשָׁלָה עַל הַמְּלֹאכִים (ע"י תיקון עין דף קלז), וְזֶה הַתְּכֵלִית וְהַסּוֹף שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (ירושלמי שַׁבַּת פָּרָק ב'): 'עֵתִי דִין צְדִיקִים, שְׂיִהְיֶה מִחֲצָתָן לְפָנִים מִמְּלֹאכֵי הַשָּׁרֵת, שֶׁנֶּאֱמַר: "כָּעֵת יֹאמַר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל", שֶׁהַמְּלֹאכִים יִצְטָרְכוּ לְשֶׂאל מִיִּשְׂרָאֵל, כְּשִׁירְצוּ לִידַע מַה פָּעַל אֵל. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְרְאוֹת, שְׂיִבּוֹא לְזֶה הַתְּכֵלִית, שְׂיִהְיֶה לוֹ מִמְּשָׁלָה עַל מְלֹאכִים, אֲךָ צָרִיךְ לְשָׁמֵר עֲצֻמוֹ מְאֹד וּלְרְאוֹת, שְׂיִהְיֶה לוֹ כַּח לַעֲמֹד בְּמִמְשָׁלָה זוֹ, שֶׁלֹּא יִקְנָאוּ בּוֹ מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת וַיִּפְּלוּ אוֹתוֹ, חֵם וְשָׁלוֹם (עין זוה"ח ש"ה ש"ע פ' שחורה אני ונאווה כו'), כִּי הַמְּלֹאכִים מִתְקַנְּאִים מְאֹד בְּאָדָם כְּזֶה, שְׂיִישׁ לוֹ מִמְּשָׁלָה עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁמְצִינּוּ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (חגיגה טו): עַל כַּפָּה גְּדוֹלִים, שֶׁבִקְשׁוּ מִלְּאֲכֵי־הַשָּׁרֵת לְדַחֲפוֹ:

ב וְהַעֲצָה עַל זֶה לְקַשֵּׁר עֲצֻמוֹ עִם נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת נִצּוֹל מֵהֶם. וְזֶה בְּחִינַת (איוב כ"ו): "מֵאֲחֻז פָּנֵי כֶּסֶף", שֶׁצָּרִיךְ לְאֲחֹז עֲצֻמוֹ בְּשָׂרָשֵׁי הַנְּשִׁמוֹת, הַחֲצוּבוֹת מִתַּחַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד, שֶׁהִיא בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ג'): "אִם כָּל

ח"י" (עין מדרש הנעלם חיי שרה קכ"ה:). וְזָה בְּחִינַת מַה שְּׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנוּם לְבִרְכָה (שַׁבָּת פח:): בְּשַׁעַה שְּׁעָלָה מִשָּׁה לְמָרוֹם, אָמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת: מַה לִּילוּד אִשָּׁה בֵּינֵינוּ, אָמַר לָהֶם: לְקַבֵּל תּוֹרָה בָּא. אָמְרוּ: אֲשֶׁר תִּנָּה הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם וְכוּ'. אָמַר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמִשָּׁה: הַחֲזֹר לָהֶם תְּשׁוּבָה. אָמַר: אֲנִי מִתִּירָא, שְׁלֹא יִשְׂרָפוּנִי בְּהֶבֶל פִּיהֶם. אָמַר לוֹ: אֲחֹז בְּכִסֵּא כְבוֹדִי וְכוּ'; הֵינּוּ שְׁנַתָּן לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עֲצָה לְאַחֹז וּלְהִתְקַשֵּׁר בְּשָׂרָיִם הַנְּשָׁמוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת כִּסֵּא הַכְּבוֹד, אִם כָּל חַי, כַּנ"ל, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה נְצוּל מִן קִנְיַת הַמְּלָאכִים כַּנ"ל.

וְזָה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ב): וַיִּבֶן ה' אֱלֹקִים-אֵת הַצֵּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם וְכוּ'. וַיִּבֶן - רָאשֵׁי תִבּוֹת: וְתִקְעֶתִיו יָתֵד בְּמָקוֹם נְאֻמָּן (יִשְׁעִיָה כ"ב); שֶׁהוּא בְּחִינַת מְמַשְׁלָה, כְּמוֹ שֶׁתְּרַגְּמִים יוֹנְתָן עַל זֶה הַפָּסוּק: 'וַאֲמַנִּינָה אֲמַרְכָּל מְהֵימָן מִשְׁמֵשׁ בְּאַתֵּר קִיָּם', הֵינּוּ בְּחִינַת מְמַשְׁלָה הַנ"ל, שֶׁיִּהְיֶה לָהּ קִיּוֹם כַּנ"ל. וְזֶהוּ בְּחִינַת הַצֵּלַע, שֶׁהִיא בְּחִינַת חוּהָ אִם כָּל חַי, בְּחִינַת כִּסֵּא הַכְּבוֹד, שְׂרָשֵׁי הַנְּשָׁמוֹת כַּנ"ל, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ כַּח לְעַמֵּד בְּמְשָׁלָה זֹו כַּנ"ל. וְזֶהוּ: אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם, הֵינּוּ הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (יְחֻזְקָא ל א): 'וְעַל הַכִּסֵּא דְּמוֹת כְּמֵרָאָה אָדָם' וְכוּ'. וַיְבִיאָהּ אֵל הָאָדָם, הֵינּוּ אֵל הָאָדָם הַתַּחְתּוֹן, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ כַּח לְאָדָם הַתַּחְתּוֹן לְעַמֵּד בְּמְשָׁלָה זֹו כַּנ"ל.

וְזֶהוּ שְׁאָמַר רַב עֲמָרָם חֲסִידָא אֵל הַמְּלָאךְ (קְדוּשִׁין פ"א): 'אֲנָא בְּשָׂרָא וְאַנְתָּ אִשׁ, וְאֲנָא עַדִּיפְנָא מִנְךְ'. בְּשָׂרָא רָאשֵׁי-תִבּוֹת: שְׂשִׁים רַבּוּא בְּכָרָם אֶחָד (מ"ר ש"ה"ש בַּפְּסוּק הַנֶּךְ יִפְה, ע' תִּיקוֹן כ"א) דְּהֵינּוּ בְּחִינַת שְׂרָשֵׁי הַנְּשָׁמוֹת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ כַּח, שֶׁיִּהְיֶה לוֹ מְמַשְׁלָה עַל הַמְּלָאכִים, בְּחִינַת: 'אֲנָא עַדִּיפְנָא מִנְךְ' כַּנ"ל:

ג'תתקל - צאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוזה שידף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

ג וְלִקְשֹׁר עֲצְמוֹ לְשָׂרְשֵׁי הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לֵידַע מְקוֹר כָּל הַנְּשָׁמוֹת וּמְקוֹר חַיּוֹתָם, מֵהֵיכָן כָּל נְשָׁמָה וְנְשָׁמָה מְקַבֶּלֶת חַיּוֹת, וְהָעֶקֶר לֵידַע כָּל מְפָרְסְמֵי הַדּוֹר. כִּי אִם אֵינוֹ יָכוֹל לֵידַע וְלִקְשֹׁר עֲצְמוֹ בְּפִרְטוּיּוֹת עִם כָּל נְשָׁמָה וְנְשָׁמָה, צָרִיךְ לִקְשֹׁר עֲצְמוֹ עִם כָּל מְפָרְסְמֵי וּמְנַהֲיֵי הַדּוֹר, כִּי הַנְּשָׁמוֹת נְחַלְקִים תַּחְתָּם, כִּי כָל מְפָרְסֵם וּמְנַהֲיֵג הַדּוֹר יֵשׁ לוֹ כַּמָּה נְשָׁמוֹת פְּרִטוּיּוֹת, הַשְּׂיִכִּים לְחֻלְקוֹ, וְכִשְׂמֻקְשֹׁר עֲצְמוֹ עִם הַמְּפָרְסְמִים, הוּא מְקַשֵּׁר עִם כָּל פְּרִטֵי נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. אֵךְ צָרִיךְ לֵידַע וְלִהְכִיר אֶת הַמְּפָרְסְמִים. כִּי יֵשׁ כַּמָּה מְפָרְסְמִים שֶׁהֵם בְּשֶׁקֶר וְהֵם רַק עַל־יְדֵי עֲזוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (סְנֵהֲרִין קה.): 'עֲזוֹת מַלְכוּתָא בְּלֹא תַגָּא':

ד וְלִהְכִיר אֶת הַמְּפָרְסְמִים, אֵיזֶהוּ עַל־יְדֵי עֲזוֹת, הוּא עַל־יְדֵי בְנֵי יְרוּשָׁלַיִם, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַלֵּב (עֵין תִּיקוֹן כ"א מ"ט), כִּי יְרוּשָׁלַיִם בְּחִינַת יִרְאָה שְׁלֵם (מְדַרְשֵׁי רַבָּה וִירְאָה פְּרִשְׁתַּת נ"ו, וְעֵין מְדַרְשֵׁי רַבָּה בְּמְדַבֵּר פְּרִשְׁתַּת ב' עַל פְּסוּק: "נִאֲוָה פִירוּשָׁלַיִם"), הֵינּוּ שְׁלֵמוֹת הַיִּרְאָה הַתְּלוּיָה בַּלֵּב, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (קְדוּשֵׁין ל"ב): 'דְּבַר הַמְּסוֹר לֵלֵב - נְאֻמָּר בּוֹ וִירְאָתָ':

אֵךְ יֵשׁ שְׁלֵשׁ מִדּוֹת, שֶׁהֵם מַחְרִיבֵי יְרוּשָׁלַיִם, דְּהֵינּוּ הַלֵּב, הֵינּוּ שְׂמִפְסִידִין הַיִּרְאָה הַתְּלוּיָה בַּלֵּב. וְהַשְּׁלֵשׁ הַמִּדּוֹת הֵם: 'תְּאֻזוֹת מְמוֹן' וְ'תְאֻזוֹת אֲכִילָה' וְ'תְאֻזוֹת מְשַׁגְּל', כִּי שְׁלֵשׁ מִדּוֹת אֵלוֹ הֵם בַּלֵּב, וְעַל כֵּן הֵם מְפָסִידִים הַיִּרְאָה שְׁבַלֵּב.

'מְמוֹן' - שְׂרֵשׁוּ בַּלֵּב, בְּבְחִינַת (מְשָׁלֵי י'): "בְּרַכַּת ה' הִיא תַעֲשִׂיר, וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה"; בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ו'): "וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבוֹ";

'אֲכִילָה', בְּחִינַת (תְּהִלִּים ק"ד): "וְלָחֵם לֵבֵב אֲנוֹשׁ יִסְעַד".

'תֵּאֲוֹת מִשְׁגָּל' גַּם כֵּן בְּלֵב, כִּי עֶקֶר הַתֵּאֲוָה עַל־יְדֵי
 הַחֲמִימוֹת, הֵבֵא מֵהֶדֶם שֶׁבְּחֶלֶל הַלֵּב.
 וּמִחֲמַת שֶׁהֵם בְּלֵב, עַל־כֵּן הֵם מִפְּסִידֵין הַיִּרְאָה שֶׁבְּלֵב שֶׁהוּא
 בְּחִינַת יְרוּשָׁלַיִם:

וְזֶה פֵרוּשׁ (בְּרֵכוֹת ג'): 'שֶׁלֹּשׁ מִשְׁמָרוֹת הָיוּ הַלֵּילָהּ וְכוּ'. 'לֵילָה'
 זֶה בְּחִינַת חֲשֵׁךְ, הֵינּוּ מְנִיעוֹת, וְהֵם בְּחִינַת שֶׁלֹּשׁ
 מִשְׁמָרוֹת, הֵינּוּ בְּחִינַת שֶׁלֹּשׁ מִדּוֹת הַנ"ל. וְזֶהוּ: 'מִשְׁמָרָה רֵאשׁוּנָה
 – חֲמוֹר נוֹעֵר', בְּחִינַת 'תֵּאֲוֹת מָמוֹן', בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "יִשְׁשַׁכֵּר
 חֲמֹר גָּרָם" וְתִרְגְּמוּ: 'עֲתִיר בְּנִכְסֵיךְ'. 'שְׁנֵיָהּ – כָּלְבִים צוֹעֲקִים'. זֶה
 בְּחִינַת 'תֵּאֲוֹת אֲכִילָה', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה נ"ו): "וְהַכָּלְבִים עֲזִי נִפְּשׁ
 לֹא יָדְעוּ שֶׁבָּעָה". 'שְׁלִישִׁית – תִּינוֹק יוֹנֵק מִשְׁדֵי אִמּוֹ, וְאִשָּׁה
 מִסְּפֶרֶת עִם בַּעֲלָהּ' – זֶה בְּחִינַת 'מִשְׁגָּל', כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ,
 זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (בְּתִבּוֹת יג): רָאוּהָ מִדְּבַרֵּת וְכוּ', וְזֶהוּ 'תִּינוֹק יוֹנֵק
 מִשְׁדֵי אִמּוֹ' כִּי תֵאֲוָה זֶה – לְפִי הַיְנִיקָה: אִם הִתִּינוֹק יוֹנֵק מִחֶלֶב
 אִשָּׁה חֲצוּפָה, אֲזִי מִתְגַּבֵּר בּוֹ תֵאֲוָה זֶה, כִּי 'דָּם נֶעֱכָר וְנַעֲשֶׂה חֶלֶב'
 (בְּכוֹרוֹת ו:), וְעַל־כֵּן כְּשֶׁהִיא חֲצוּפָה, אֲזִי מִזִּיק לְהַתִּינוֹק חֶלֶב הַנַּעֲשֶׂה
 מִעֲכִירַת דְּמִיָּה, וְנוֹלָד לוֹ חֲמִימוֹת בְּלִבּוֹ, שֶׁהוּא הַתְּגַבְרוֹת תֵּאֲוָה
 זֶה. וְכֵן לְהַפְּךְ, כְּשִׁיוֹנֵק חֶלֶב אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, אֲזִי לִבּוֹ חָלָל בְּקֶרְבוֹ, וְאִין
 לוֹ חֲמִימוֹת, רַק מְעַט הַמְּכָרָח לְמִצּוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. וְזֶה
 שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (עֲבוּדָה זָרָה ד:): לֹא הָיָה דָּוִד רָאוּי
 לְאוֹתוֹ מַעֲשֶׂה, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים ק"ט): "וְלִבִּי חָלָל בְּקֶרְבִי". כִּי לִבִּי חָלָל
 בְּקֶרְבִי – רָאשֵׁי תִבּוֹת חֶלֶב, הֵינּוּ שֶׁעַל יְדֵי חֶלֶב כְּשֶׁרָה לִבּוֹ חָלָל
 בְּקֶרְבוֹ, וְאִין מִתְגַּבֵּר בּוֹ תֵאֲוָה זֶה, וְעַל־כֵּן דָּוִד, שֶׁהָיָה בְּבְחִינָה זֶה,
 לֹא הָיָה רָאוּי לְאוֹתוֹ מַעֲשֶׂה. וְלְהַפְּךְ חֶלֶב אִשָּׁה חֲצוּפָה מוֹלִיד
 חֲמִימוֹת הַרְבֵּה, בְּחִינַת: חֵם לִבִּי בְּקֶרְבִי (תְּהִלִּים ל"ט) – רָאשֵׁי

✧
✧
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקלכ ✧ צמור מוהר"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
 ✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

תבות חלב וכנ"ל.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ד:

קיצור לקוטי מוהר"ן השלם תנ"א

תקעו ממשלה - א

א איש הישראלי נברא שיהיה לו ממשלה על המלאכים וזה התכלית והסוף של ישראל, וצריך כל אחד לראות שיבוא לזה התכלית. אבל המלאכים מתקנאים מאד באדם כזה שיש לו ממשלה עליהם, על כן צריך לשמר עצמו מאד ולראות שיהיה לו כח לעמד בממשלה זאת שלא יפילו אותו המלאכים חם ושלום על-ידי קנאתם בו:

ב העצה על זה לקשר עצמו עם כל נשמות ישראל. והנה כל נשמות ישראל נחלקים תחת כל מנהיגי הדור כי כל מנהיג הדור יש לו כמה נשמות פרטיות השיכים לחלקו. ועל כן צריך לקשר עצמו עם כל מנהיגי הדור ועל-ידי-זה הוא ממילא מקשר עם כל פרטי נשמות ישראל. ועל-ידי-זה ינצל מקנאת המלאכים ותתקיים ממשלתו עליהם (אמר הפעתיק מזה נראה כי אין להמלאכים כח להלחם רק עם נשמה אחת מישראל, אבל עם כלליות נשמות ישראל אשר כל העולם נברא בשבילם פנודע אין להם כח כלל להלחם):

ג אך צריך לידע ולהכיר את המנהיגים. כי יש כמה מנהיגים אשר כל גדלתם וממשלתם הוא רק על-ידי עזות כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה: 'עזות מלכותא בלא תנא':

ד והעצה על-זה הוא לזכות לבנין ירושלים בחינת יראה שלם. הינו שלמות היראה מהשם יתברך התלויה בלב כמו שאמרו

רבותינו, זכרונם לברכה: דבר המסור ללב נאמר בו ויראת
 מאלקיך, וכשזוכה לשלמות היראה עזותם נופל לפניו. ואז יוכל
 להתקשר עם המנהיגים אשר כל נשמות ישראל נחלקים תחתם.
 וממילא יהיה מקשר עם כל נשמות ישראל ועל-ידי-זה יתקיים
 ממשלתו על המלאכים:

ה על-ידי תאות ממון ותאות משגל ותאות אכילה ששרשם בלב
 נפסד ונפגם היראה שבלב:

סדר ימי פנה רצ"ת ה'פני:

סג אחר כך בשעה קלה ראיתי שחיותו מועט מאד ואי אפשר
 לו לשבת על הכסא כלל חזרתי וצויתי לשאת אותו על מטתו
 ואז שתק ולא אמר לא הן ולא לאו ולקח אותו האיש מטראוויצע
 על זרועו ונשא אותו וזכרנו לברכה עד מטתו והשכיב אותו על
 מטתו:

ובהיותו משכיב אותו תפסתי אני את ידו הקדושה בידי כדרך
 הנהוג בנותני שלום זה לזה וחיבקתי את ידו בדרך התקשרות
 ושכב על מטתו והיה מלבש בבגדיו, במלבוש נאה של משי
 וצוה לר' שמעון שילבישו יפה דהינו שצוה לסגר הבתי ידיים
 (שקורין ארבל) בהקרסים ועשה כן והיה קצת מהבית יד של
 הכתנת שלו יוצא לחוץ מהבית יד של הבגד יותר מהראוי וצוה
 עליו ברמיזה לתחבו יפה לתוך בית יד של הבגד וצוה לרחץ
 יפה את זקנו הקדוש שהיה עליו קצת דם של ההוסט ורחצו יפה
 ושכב על מטתו בחרות גדול, ולקח איזה עגול של שעוה וכיוצא
 וגלגלו בין אצבעותיו וחשב מחשבותיו הנוראות, כדרך הנהוג
 בגדולים שכשחושבין באיזה ענין הם מגלגלין בין אצבעותיהן
 שעוה, והוא זכרנו לברכה היה רגיל בזה קצת בסוף ימיו ואפלו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקלל - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

באותו היום האחרון בשעה האחרונה היתה מחשבתו הנוראה
עסוקה במה שהיתה עסוקה, ובידיו הקדושים גלגל איזה דבר
בחרות נפלא ובצחות וזכות נאה ונוראה אשר לא נראה כמותו
ונתנו לו מעט רטב לאכל ונטל ידיו וברך ואכל ואחר כך באיזה
שעה נתנו לו עוד הפעם רטב ולא היה יכול לאכל עוד ונמשך
הדבר מעת ששכב על מטתו עד שנגוע בערך שלש שעות
ויותר קצת:

סד ובעודו שוכב על מטתו נעשה קול רעש גדול בעיר שיש
שרפה ברחוב הסמוך לביתו, והיה אז רוח סערה גדול ונורא
מאד אשר אין שכיח דגמתו, ממש היה מפרק הרים ומשבר
סלעים, והסכה שעשו אצל ביתו נפלה מגדל הרוח, ואז בתקף
התגברות הרוח שהיה הולך וסוער היתה השרפה הנ"ל וברחו
רב העולם אל השרפה ולא יכלתי לשית עצות בנפשי מה
לעשות ואמרתי בלבי שאני בודאי לא אפרד ממנו יהיה איך
שיהיה אף לעת עתה רצתי גם כן למקום השרפה לראות מה
נעשה שם כי הבנתי שבשעה קלה זאת לא יסתלק, ובעודי רץ
לשם חמל השם יתברך על עמו ותשקע האש בנים נפלא בתקף
רוח סערה כזה ופגעו בי אנשים בהיותי רץ למקום השרפה
והודיעו לי שפרוך השם שקעה האש במקומה וחזרתי אליו
ועמדנו עליו אצל מטתו הקדושה והבית מלא אנשים רבים
מישראל שבאו לכבודו, וכשראו שקרוב אל הסוף התחילו לומר
עליו מעבר יבק הפסוקים שאומרים על הצדיקים ואחר כך נדמה
שנגוע והתחלתי לבכות ולצעק מאד רבי רבי על מי עזבתם
אותנו ושמע קולנו ונתעורר והחזיר ראשו ופניו הנוראים אלינו
כאומר איני עוזב אתכם חם ושלום ואחר כך לא נתמהמה

הַרְבֵּה וַיִּגְוַע וַיֵּאָסֶף אֶל עַמּוּי בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, נָקִי וְזָךְ וְצַח בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל כָּלָל וּבְלִי שׁוּם תְּנוּעָה מְשֻׁנָּה בִּישׁוּב הַדַּעַת נִפְלָא וְנוֹרָא וְכָל הָעוֹמְדִים שָׁם רַב אֲנָשֵׁי הַחֲבוּרָא קְדוֹשָׁה וְכָל גְּדוּלֵי הַשְּׂמָשִׁים הָעוֹסְקִים בְּזֶה כָּלָם אָמְרוּ שְׂכַבְרָא רָאוּ כַּמָּה שְׂמִתּוֹ בְּנִקְיוֹת וּבְדַעַת אֲבָל הַסְתַּלְקוֹת כְּזֶה לֹא רָאוּ מֵעוֹלָם וְכָל זֶה הָיָה לְפִי דַעֲתָנוּ אֲבָל בְּעֶצֶם הַסְתַּלְקוֹתָיו אֵין לָנוּ פֶּה לְדַבֵּר כִּי לִית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בְּזֶה כָּלָל וּמִי שֵׁיבִין מְעַט מַגְדִּילָתוֹ עַל יַדֵּי סְפָרָיו הַקְּדוֹשִׁים וְהַשִּׁיחוֹת וְהַסְּפוּרִים שֶׁשָּׁמְעָנוּ מִמֶּנּוּ וְכוּ' וְכוּ', יבִין שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְדַבֵּר כָּלָל מֵהַסְתַּלְקוֹת פְּלֵא וְחֲדוּשׁ נוֹרָא כְּזֶה אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמוֹהוֹ וְלֹא יִהְיֶה כְּמוֹהוֹ כִּי אֲשֶׁר אָמַר בְּפִרוּשׁ כְּנֶרֶשׁ בְּמָקוֹם אַחֵר (חיי מוהר"ן רמו) מָה נֵאמַר וּמָה נְדַבֵּר מָה אָשִׁיב לָהּ שְׁזִכִּיתִי לְהִיּוֹת בְּשַׁעַת יְצִיאַת נַשְׂמָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה אֵלְמָלֵא אֲתִינָא לְעֵלְמָא אֵלָא בְּשַׁבִּיל דָּא דֵּי:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

- ב עֵקֶר הַנְּאוּף תְּלוּי בְּעֵינַיִם. וְעַל יַדֵּי שְׁנִזְהָרִין בְּמַצּוֹת צִיצִית שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵינַיִם עַל יַדֵּי זֶה מִמְּשִׁיכִין תְּקוּן וּשְׂמִירָה לְזֶה (שם סימן ד).
- ג הַשְּׂקָר מִזִּיק לְעֵינַיִם בְּגִשְׂמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת (שם נא).
- ד צָרִיךְ לְשַׁמֵּר אֶת עֲצֻמוֹ שְׁלֵא יִפֹּל לְבַחֲינַת רַע עֵין שֶׁהוּא מִיתַת הַלֵּב. וַיֵּשׁ כַּמָּה בְּחִינּוֹת בְּרַע עֵין. וַיֵּשׁ שְׁעֵינוּ צָרָה בְּהַתְנַשְּׂאוֹת וּבַגְּדִלְתוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ וְכֵן כִּיּוֹצֵא בְּזֶה. וַיֵּשׁ שְׁעֵינוּ רָעָה וְצָרָה בְּחֲבֵרוֹ בְּבַחֲינּוֹת אַחֲרוֹת. וְצָרִיכִין לְשַׁמֵּר אֶת עֲצֻמוֹ מִזֶּה מְאֹד. וְכֵן צָרִיכִין לְהַתְּפִיל הַרְבֵּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁיִּנְצֵל מִרַע עֵין שֶׁל חֲבֵרוֹ שְׁלֵא יִזִּיק לוֹ חֵם וְשָׁלוֹם עֵינוּ הָרָעָה שֶׁל חֲבֵרוֹ. וּמִי שֶׁאֵינוֹ מְרַגֵּישׁ בְּעֲצֻמוֹ כִּי שְׁיֻכַּל לְהִנְצֵל מִרַע עֵין צָרִיךְ לְבָרַח מִמֶּנּוּ. וְעֵין בְּפָנִים (סימן נד, ד).

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקלו' - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ה על ידי רע עין בא שכחה ונפגם הזכרון ואינו זוכר את תכליתו שהוא העולם הבא, שצריכין לזכר זאת בכל יום ולאדבקא מחשבתיה בעלמא דאתי תמיד בכלליות ובפרטיות (עין זכרון ד). ועל ידי רע עין מת לבו בקרבו ואינו משים לב לזכר בכל זה (שם). ועל ידי רע עין לא יזכה להניח בן זכר (שם).

וגם צריך לשמר את העין מכח המדמה. ואפלו מי שהוא טוב עין צריך לשמר מזה, כמו שאנו רואים בחוש שאפלו מי שיש לו ראיה יפה יוכל לטעות על ידי שרואה מרחוק ונדמה לו להפך מן האמת. וכמו כן הוא בעיני השכל בכמה בחינות, כגון לפעמים שנדמה לו שחברו נוטה מן האמת או שעושה כנגדו שלא כהגן וכו' ומחמת זה יש בלבו עליו ויוכל להתעורר מחלקת על ידי זה, ונדמה לו שחולק על חברו לשם שמים. ובאמת הכל בא מטעות של כח המדמה, שכח המדמה הטעה אותו עד שנדמה לו על חברו דברי שקרים ובדויים. וכן יש בזה כמה בחינות מה שעניי השכל נוטים מן האמת על ידי טעות של המדמה, כי כח המדמה יכול להטעות אפלו מי שהוא טוב עין. על כן צריכין לזה שמירה יתרה לשמר את עצמו מאד מטעות של המדמה. וזה זוכין על ידי ששומרין את עצמם מאד מלשון הרע מלאומרו ומלקבלו. כי על ידי לשון הרע מתגבר המדמה ונפגם הזכרון לזכר תמיד בעלמא דאתי שהוא תלוי בתקון העינים כנ"ל (שם נד, ה).

סדר ספורי מעשיות הימני:

והיא הלכה להלן להלן, והיתה מוצאת לה איזה אכל והלכה, עד שהגיעה אל המקום, שהיה יושב שם הבחור הנ"ל וכבר נתגדלה בשערות וגם היתה לבושה כמו זכר בבגדי מאטראס כנ"ל, ולא הכירו זה את זה ותכף בבואה בא לו שמחה שבא עוד אדם ושאל

אותו: מאין באת לכאן? השיבה: הייתי עם איזה סוחר בים וכו' שאלה אותו: מאין באת אתה לכאן? השיב לה: גם כן על ידי איזה סוחר וכו' וישבו שם שניהם (אין הלשון מדקדק, כי פעם היא נקראת בלשון זכר, ופעם בלשון נקבה).

ואחר שנלקחה בת הקיסר מן הקיסר כנ"ל, היתה הקיסרית מקוננת ומכה ראשה בכתל על אבדת בתה, והיתה מצערת בדברים מאוד את הקיסר, שעל ידי גסותו אבד את הבחור הנ"ל, ועתה אבד בתם (ואמרה): הלא היא היתה כל המזל והצלחה שלנו, ואבדנו אותה ומה יש לי עוד היום? והיתה מצערת אותו מאוד ובדאי גם אליו בעצמו היה צר מאוד על אבדת בתו, ועוד היתה הקיסרית מצערת ומכעסת אותו מאוד, ונעשו קטטות וכעסים ביניהם והיתה מדברת לו דברים רעים, עד שהכעיסה אותו מאוד, עד אשר אמר לשלחה והושיב דינים, ופסקו לשלחה, ושלחה, (שקורין פאר שיקט) אחר כך היה הקיסר שולח למלחמה, ולא היה מצליח, והיה תולה הדבר באיזה יעדניראל, שבשביל שעשית כך על ידי זה אבדת המלחמה ושלח אותו אחר כך שלח עוד למלחמה, ולא הצליח ושלח עוד יעדניראל (הינו פר שיקט), וכן שלח כמה יעדניראל וראו בני המדינה, שעושה דברים זרים: בתחלה שלח הקיסרית, אחר כך יעדניראל, וישבו עצמן: אפשר להפך: לשלח אחר הקיסרית, ואותו ישלחו, והקיסרית תנהג המדינה וכן עשו ושלחו את הקיסר, והשיבו את הקיסרית, והיא נהגה המדינה.

סדר שלחו ערוף היופני:

(ז) וקודם שעה עשירית מותר לאכול מצה עשירה: הגה אבל מצה שיוצאין בה בלילה אסורים לאכול כל יום ארבעה עשר (ר"ן פרק אלו עוברין

אע"פ שלא למד ממנו כלום חשוב כרבו ואינו צריך הסיבה (ודוקא כשאוכלין על שלחן אחד אבל אם אוכל על שלחן בפני עצמו צריך להסב): (ו) השמש צריך הסיבה: (ז) כל מי שצריך הסיבה אם אכל או שתה בלא הסיבה לא יצא וצריך לחזור לאכול ולשתות בהסיבה: הגה ויש אומרים דבזמן הזה דאין דרך להסב כדאי הוא ראבי"ה לסמוך עליו שבדיעבד יצא בלא הסיבה (אגודה פרק ערבי פסחים) ונראה לי אם לא שתה כוס שלישי או רביעי בהסיבה אין לחזור ולשתות בהסיבה דיש בו חשש שנראה כמוסיף על הכוסות אבל בשני כוסות ראשונות יחזור וישתה בלא ברכה (מנהגים) וכן באכילת מצה ולכתחלה יסב כל הסעודה (מהרי"ב): (ח) צריך לשתות ארבע כוסות על הסדר ואם שתאן זה אחר זה שלא כסדר לא יצא: (ט) שיעור הכוס רביעית לאחר שימזגנו (אם רוצה למזגו) וישתה כולו או רובו ואם יש בו הרבה רביעיות שותין ממנו כל כך בני אדם כמנין רביעיות שבו ויש אומרים שצריך לשתות רוב הכוס אפילו מחזיק כמה רביעיות (וצריך לשתות השיעור שלא בהפסק גדול בנתיים) (ב"י בשם רוקח): (י) מי שאינו שותה יין מפני שמזיקו או שונאו צריך לדחוק עצמו ולשתות לקיים מצות ארבע כוסות: (יא) מצוה לחזור אחר יין אדום (אם אין הלבן משובח ממנו) (טור):

סדר לקוטי תפלות היומי:

סח: רבונו של עולם אמיץ וחזק רפיון ידי, חזק ידיים רפות וברכבים כושלות תאמיץ, זכני ברחמיך הרבים שאתחיל מעתה באמת התחלה גמורה, שאתחיל מעתה לכנס בעבודתך מיום אל יום, ולהוסיף בכל יום ויום קדשה וטהרה וחכמה ובינה ודעת אמתתי וכל יום ויום יאיר ביותר בתוספות אור קדשה מרבה מיום שלפניו ותעזרני להתחיל לתן צדקה הרבה בכל עת לעניים הגונים, כי התחלת הצדקה קשה וכבדה עלי מאוד ביותר, ואין אני יודע איך

זֶה חֻק נִתֵּן וְלֹא יַעֲבוֹר

ג'תתקמ"ג - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק מצני מקוה שד"ך מצהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי וננצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לזכות לצדקה כראוי, לגדל רבוי המניעות בלי שעור שיש לי על זה, כי רחוק ממני צדקה:

סט: אָנָּה ה' קָרַב מְרַחֵק כְּמוֹנִי, חוּם עַל רְחוּק מְרַחֵמֵנוּת כְּמוֹנִי, הוֹשִׁיעָה נָּא לְרַחוּק מִשׁוּעָה כְּמוֹנִי, רַפָּא נָּא לְחוּלָה וְנִדְכָּה כְּמוֹנִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין רוּפָא בְּעוֹלָם לְרַפְּאוֹת חוּלָה כְּזֶה, כִּי אִם אֶתָּה לְבַד, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, בְּחֶסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, בְּחֶסְדֶּיךָ הַנּוֹרְאִים, כִּי אֶתָּה "כֹּל תוֹכֵל וְלֹא יִבָּצֵר מִמֶּךָ מְזִמָּה", וּבְכֹל דּוֹר וְדוֹר אֶתָּה, "עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר נַפְסִים וְנַפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר" וְלָךְ נֶאֱמָה לְהִרְאוֹת גְּדֻלָּךְ וְגִבּוֹרְתֶךָ הַגְּדוֹלָה, וְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹזֵר לְלֹא כֹחַ, וּמְרַחֵם עַל מִי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְרַחֵם מִכָּל הַצְּדָדִים, וְחוֹנֵן אֶת מִי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְחַנּוּנָה בְּשׁוּם אַפֶּן, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "וְחִנַּנְתִּי אֶת אֲשֶׁר אָחֵז וְרַחֲמִתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם":

ע: מִלֹּא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וּפְתַח לִי כָּל הַפְּתָחִים וְהַשְּׁעָרִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, וְעֲזֹרְנִי לְכַנֵּם בָּהֶם בְּאַמַּת חֵישׁ קַל מְהֵרָה וְזַכְּנִי לְהִרְבּוֹת בְּצִדְקָה תָּמִיד עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, עֹשֶׂה עִמִּי צְדָקָה, וְזַכְּנִי לְקַיֵּם מִצְוֹת צְדָקָה בְּשִׁלְמוֹת בְּפִזּוּר גְּדוֹל כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמַּת וְתִרְחִיב לִי כָּל הַפְּתָחִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, "פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי צֶדֶק אֲבוֹא בָּם אֹדְדָה יְהוָה, זֶה הַשְּׁעָר לַה' צְדִיקִים יָבוֹאוּ בוֹ, פְּתַחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֹא גוֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אֲמוּנִים", פְּתַח לָנוּ שְׁעָר בְּעֵת נְעִילַת שְׁעָר, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים אֲשֶׁר אֵין שׁוּם שְׁעָר סָגוּר בְּפִנְיָהֶם לְעוֹלָם "שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פְתָחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר ה' גִּבּוֹר מְלַחֲמָה, שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פְתָחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה":

עא: וּבִכְן תִּזְכְּנוּ בְּזִכּוֹת הַצְדָּקָה הַקְדוּשָׁה, וּבְזִכּוֹת הַצְדִּיקִים
הָאֲמִתִּיִּים הַזִּקְנִים שֶׁבְקִדְשָׁה, שֶׁנִּזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל
שְׂרֵשׁ יְנִיקַת מִצַּח הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ חֲכַמַת הַטָּבֵעַ, עַד שֶׁנִּזְכָּה
לְעַקֵּר וּלְכַלּוֹת וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל חֲכַמַת הַטָּבֵעַ וְהָאֲפִיקוֹרְסִית מִן
הָעוֹלָם וְתַעֲזְרֵנוּ לְהוֹצִיא יְנִיקָתָם וְחַיּוֹתָם מֵהֶם עַל יְדֵי כַּח הַצְדָּקָה
דְּקִדְשָׁה שֶׁל כָּל־לַיּוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הַכְּשִׁירִים וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת וּלְבָרֵר
כָּל הַדַּעַת, וְכָל הַיָּמִים הַנְּפוּלִין שֶׁל כָּל הַזִּקְנִים הַמְּאָרִיכִי יָמִים
שֶׁבְדוֹר שָׂאִין בָּהֶם שְׁלֵמוֹת, שָׂאִין מוֹסִיפִים קְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם מִיָּמֵי
חַיֵּיהֶם, אֲשֶׁר עַל יָדָם יוֹנֵק חֵם וְשָׁלוֹם מִצַּח הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ
חֲכַמַת הַטָּבֵעַ:

עב: אָנָּה ה' רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים זַכְּנוּ לְהַרְבוֹת בְּצְדָקָה בְּאַמְת
בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה עַד שֶׁנִּזְכָּה לְתַקֵּן זֹאת בְּשְׁלֵמוֹת, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר
וּלְבַטֵּל "מֶלֶךְ זֶקֶן וְכֶסֶל" כִּי אַתָּה יַדְעָתָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלֵינוּ
עַל יְדוֹ אַתָּה יַדְעָתָ אֶת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאֲתָנוּ תָּן לָנוּ תְקוּהָ
וְלֹא נֵאֱבֹד, הוֹצִיאֵנוּ מִבֵּין שְׁנָיו, הַצִּילֵנוּ נָא מִיַּד אוֹיְבֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ,
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְקַדֵּשׁ אֶת כָּל יָמֵינוּ בְּקִדְשָׁה
גְדוֹלָה וְתַעֲזֹר לִי אָבִי שֶׁבַשְׁמַיִם אָב הַרְחָמָן, שֶׁאֲזַכָּה לְהַתְּחִיל
מֵעַתָּה לְכַנֵּס בְּעִבּוּדְתְךָ בְּאַמְת וְאֲזַכָּה לְהוֹסִיף בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֹר
קְדוּשָׁה וְדַעַת וְכָל יוֹם מִיָּמֵי חַיֵּי יְאִיר בְּאֹר גְּדוֹל, וְכָל יוֹם שֶׁיָּבֹא
אַחֲרָיו יְאִיר בְּיוֹתֵר בְּתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה וְדַעַת, עַד שֶׁאֲזַכָּה לְמַלְאוֹת יָמֵי
וְשָׁנוֹתַי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּאַמְת וְאֲזַכָּה בְּיוֹם
פְּקֻדָּתִי לָבוֹא וּלְכַנֵּס לְפָנֶיךָ עִם כָּל הַיָּמִים שְׁלֵלִי אֲשֶׁר אָנִי חַי עַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה שֶׁיְהִיוּ כָּל־שְׁלֵמִים וְקִיָּמִים וּמְאִירִים בְּאֹר גְּדוֹל עַד שֶׁיְהִיוּ
רְאוּיִם לְהַלְבִּישׁ אֶת נַשְׁמָתִי בָּהֶם לְעֲלוֹת וּלְבוֹא לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ
בְּלְבוּשֵׁינִי נְהִירִין, וְלֹא אֵיעוֹל בְּכִסּוּפֵי קַמָּךְ:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקמ"ב - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עג: מלכי ואלקי אליך אתפלל, כי אתה רב להושיע, זכני וקדשני בקדשתך העליונה בכל עת ועת, ולהוסיף קדשה וטהרה בכל יום ויום, עד שאזכה להיות נמנה בכלל הזקנים דקדשה מלא רחמים על כל החפצים להתקרב אליך, שמרני והצילני מפגם הזקנים המאריכי ימים שאין בהם שלמות, קרבני להצדיקים אמתיים הזקנים דקדשה, כי כבר התחלף לקרבני אליך, ואין נאה לך לעזבני זכני מעתה להתקדש ולהטהר בקדשתך באמת, עד שאהיה ראוי להיות נמנה באמת בין הזקנים דקדשה "ואל תבישני משבריי", ואל תחפירני מתקותי:

עד: רבוננו של עולם בעל הרצון, בעל הרחמים, רעוא דכל רעיון סתימא דכל סתימין, עתיק דעתיקין, אשר הודעת לצדיקיך האמתיים שלש עשרה מדותך של רחמים הכלולים בתליסר תקוני דיקנא קדישא, חום וחסד עלי ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים, ברחמיך הגנוזים, שאין בהם שום אחיזת דין כלל וזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך, ולהתקרב לעבודתך באמת כי אתה יודע באמת, כמה אני רחוק מקדשתך האמתית, וכמה אני צריך להתביש בפני הפשוטים שבשראל, מכל שכן בפני כשרי הדור, מכל שכן וכל שכן בפני הצדיקים האמתיים שבדור אבל על רחמיך הרבים אני בוטח שעדין יש לי תקוה לתקן את ימי הפגומים מאד מאד, ולהטיב את מעשי, לחדש כנשר ימי שעברו בחשך על כן אני תולה עיני אליך ומצפה לישועתך, עד שתחנני ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, חיש קל מהרה, עד שאזכה להיות כרצונך הטוב באמת: